

Izvorul Tămăduirii

APOSTOL. FAPTELE APOSTOLILOR 3, 1-8

În zilele acelea, Petru și Ioan se suiiau la templu pentru rugăciunea din ceasul al nouălea. Și era un bărbat, olog din pântecel mamei sale, pe care-l aduceau și-l puneau în fiecare zi la poarta templului, zisă Poarta Frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei care intrau în templu. Acesta, văzând că Petru și Ioan aveau să intre în templu, le-a cerut milostenie. Iar Petru, căutând spre el, împreună cu Ioan, a zis: Privește la noi!

Iar acesta se uita la ei cu luare-aminte, așteptând să primească ceva de la ei. Iar Petru a zis: Argint și aur nu am; dar ce am, aceea îți dau. În numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală-te și umblă! Și, apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat și îndată gleznele și tălpile picioarelor lui s-au întărit. Și, sărind, a stat în picioare și umbla și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și laudând pe Dumnezeu.

EVANGHELIE. IOAN 2, 12-22

În vremea aceea au coborât în Capernaum Iisus și Mama Sa și frații și ucenicii Săi, și acolo n-au rămas decât puține zile. Și erau aproape Paștile iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Și a găsit șezând în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani. Și, făcându-și un bici de ștreanguri, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și schimbătorilor le-a vărsat banii și le-a răsturnat mesele. Și celor ce vindeau porumbei le-a zis: Luați acestea de aici și nu faceți casa Tatălui Meu casă de negustorie.

Atunci și-au adus aminte ucenicii Lui că este scris: «Râvna casei Tale mă mistuie». Au răspuns, deci, iudeii și I-au zis: Ce semn ne arăți că faci acestea? Iisus a răspuns și le-a zis: Dărâmați templul acesta și în trei zile îl voi ridica. Dar iudeii au răspuns: În patruzeci și șase de ani s-a zidit templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile? Dar El vorbea despre templul trupului Său. De aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că aceasta o spusese și au crezut Scripturii și cuvântului rostit de Iisus.

TÂLCUIRI

Sfinții se înrudesc cu Maica Domnului în trei feluri

Maica Domnului este iubită de creștini. Toți îi poartă o mare dragoste și înțeleg că sunt înrudiți duhovnicește cu ea. Acest lucru are o explicație teologică, așa cum am arătat mai înainte în învățătura Sfinților Părinți. În subcapitolul de față ne vom opri asupra unui minunat cuvânt al Sfântului Simeon Noul Teolog.

Sfântul Simeon dezvoltă ideea că „toți sfinții, în chip asemănător Născătoarei de Dumnezeu, zămislesc înlăuntrul lor pe Cuvântul lui Dumnezeu; ei Îl nasc și El Se naște în ei și sunt născuți de El și se numesc fii, frați și maici ale Lui”. Maica Domnului L-a

zămislit înlăuntrul ei pe Hristos, L-a purtat în pântecel și L-a născut. Dar și sfinții, asemenea ei, Îl zămislesc pe Cuvântul lui Dumnezeu și Îl nasc. El Se naște înlăuntrul lor, iar ei se nasc din El și astfel devin fii, frați și maici ale lui Hristos.

Din experiența vederii lui Dumnezeu pe care a avut-o el însuși, Sfântul Simeon Noul Teolog scrie: „Sfinții se înrudesc cu Maica Domnului în trei feluri”. Adică cei ce au ajuns la sfințenie, iar nu toți oamenii, simt că au trei grade de rudenie cu Născătoarea de Dumnezeu.

Primul grad este frățietatea. Sfinții o simt pe Maica Domnului ca pe sora lor, în virtutea faptului că au fost

Izvorul Tămăduirii

creați la fel, fiindcă și ea, asemenea tuturor oamenilor, s-a născut în același mod și are aceeași alcătuire, adică suflet și trup. Sfântul Simeon scrie: „În primul rând se înrudesce cu ea pentru că toți provin din același lut și din aceeași suflare - sufletul”. Sfinții se simt frați ai Maicii Domnului în sensul că au fost creați în același fel și, ca urmare, toți oamenii se aseamănă. Crearea lui Adam din pământ și din suflarea lui Dumnezeu se repetă la nașterea fiecărui om. Sfântul Atanasie cel Mare scrie: „Aceași mână care l-a zidit atunci pe Adam, acum și pururea zidește și alcătuiește iarăși și pe cei de după el”. Iar în alt loc scrie: „Așadar, Maria este sora noastră, de vreme ce toți suntem din Adam”

Al doilea grad de rudenie este acela de fii ai Maicii Domnului. Suntem fii ai ei deoarece Hristos, prin întrupare, S-a făcut fratele nostru. El Însuși a spus aceasta după Înviere, când, referindu-se la ucenicii

Săi, le-a zis femeilor mironosițe: „Mergeți și vestiți fraților Mei...” (Matei 28: 10). Acest lucru este vădit și de faptul că ne împărtășim cu Trupul lui Hristos, pe care El l-a luat din Născătoarea de Dumnezeu, Sfântul Simeon Noul Teolog scrie; „În al doilea rând, se înrudesce cu ea pentru că au comuniune și împărtășire cu ea prin Trupul cel luat dintr-însa”.

Dezvoltând această învățătură, Sfântul Simeon scrie că sfinții sunt fii ai Maicii Domnului datorită faptului „Că se împărtășesc din preacuratul Trup al Fiului ei”. Iar în alt loc scrie că, așa cum toți primim har din plinătatea Născătoarei de Dumnezeu, „așa ne împărtășim cu toții din preacuratul trup al Preasfintei Sale Maici, pe care El l-a luat”. În acest chip ne înruditim cu Maica Domnului ca fii ai ei: „Devenim fii ai Maicii Lui, ai Născătoarei de Dumnezeu, și frați ai lui Hristos Însuși”.

Potrivit celui de-al treilea grad de rudenie, sfinții se înrudesce cu Maica Domnului deoarece, așa cum ea L-a născut o dată trupește pe Hristos, la fel și ei Îl nasc duhovnicește, drept pentru care devin maici ale lui Hristos. Acest lucru se petrece în virtutea sfințeniei lor, de vreme ce Hristos sălășluiește în ei.

Sfântul Simeon Noul Teolog scrie: „În fine, se înrudesce cu ea întrucât, în virtutea sfințeniei dobândite în Duhul printr-însa, fiecare dintre ei zămislește în-lăuntrul său pe Dumnezeul a toate și Îl poartă în sine în același fel în care L-a purtat și ea”. Și după ce L-a născut pe Hristos trupește, Maica Domnului continuă duhovnicește să-L poarte întreg în sine, Îl poartă și acum și „Îl va avea nedespărțit de ea” în veac.

Pentru a dezvolta această învățătură, Sfântul Simeon Noul Teolog folosește diferite pasaje scripturistice, dar și propria sa experiență. El scrie că întocmai cum Cuvântul Tatălui a intrat în pântecele Fecioarei Maria, așa și cuvântul lui Dumnezeu intră în noi, „ca o sămânță” pe care o primim când ni se propovăduiește dreapta-credință. Iar noi „nu Îl zămislim pe El trupește, așa cum L-a zămislit Fecioara Născătoare de Dumnezeu, ci într-un chip care este deopotrivă duhovnicesc și ființial”. Când avem credință în Hristos și pocăință fierbinte, „Îl zămislim pe Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre, precum Fecioara”.

Prin urmare, ne înruditim cu Maica Domnului în trei feluri: în primul rând, fiindcă am primit de la Dumnezeu aceeași fire; în al doilea rând, fiindcă prin viața în Hristos devenim frați ai Lui și fii ai ei; în al treilea rând, fiindcă și noi putem deveni duhovnicește maici

ale lui Hristos, putem să-L naștem pe Hristos în noi, așa cum ea L-a născut trupește. Primul grad de înrudire este valabil pentru toți oamenii, pentru că Maica Domnului este ca noi și s-a născut în același fel ca noi. Însă celelalte două moduri de înrudire aparțin sfinților.

Ține de noi să înaintăm în viața duhovnicească, să propășim duhovnicește prin pocăință, curățire și luminare, ca să devenim rudenii ale Născătoarei de Dumnezeu. Cu cât ne vom înrudi mai strâns duhovnicește cu Hristos și cu cât vom înainta mai mult spre îndumnezeire, cu atât ne vom înrudi mai îndeaproape și cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, în

virtutea strânsei legături a lui Hristos cu Maica Lui. Aceasta este cea mai mare cinste pentru fiecare om, îndeosebi pentru fiecare creștin. Atunci vom înțelege că Dumnezeu nostru nu este metafizic sau mistic, ci Se află foarte aproape de noi.

Ierotheos, Mitropolit al Nafpaktosului, Praznicele Maicii Domnului -O perspectivă istorică și teologică, Editura Bonifacio, 2019, p. 345-348

CÂNTAȚI DOMNULUI TOT PĂMÂNTUL!

*Îngerul a strigat celei pline de har:
Curată Fecioară, bucură-te!
Și iarăși zic: Bucură-te,
Că Fiul tău a înviat a treia zi din groapă.*

*Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime,
Că Slava Domnului peste tine a răsărit!
Săltă acum și te bucură, Sioane,
Iară tu, curată Născătoare de Dumnezeu,
Veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.*

Hristos a înviat din morți!

*O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas!
Căci cu noi Te-ai făgăduit să fii cu adevărat
Până la sfârșitul veacului, Hristoase!*

*Pe care întărire de nădejde, credincioșii avându-l,
Ne bucurăm.*

Hristos a înviat din morți!

*O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase,
O, înțelepciunea lui Dumnezeu și
Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea,
Dă-ne nouă mai adevărat să ne împărtășim cu Tine
În Ziua cea neînserată a Împărăției Tale.*

*Pe apa cea izvorătoare de viață a Izvorului, pe mana
ce revarsă roua cea nemuritoare, pe nectarul cel
dumnezeiesc, pe ambrozia ce aminunată, pe mierea
cea de piatră, cu credință să o constim.*

GÂNDUL ZILEI

„Nimeni din cei care după Hristos au viețuit potrivit lui Hristos și au străbătut în chip diferit calea Evangheliei n-ar fi ajuns la scopul și sfârșitul fericit căutat fără conlucrarea Maicii Domnului, precum nici fără ajutorul Duhului. Căci de unde altundeva ar fi avut parte de acesta decât prin Cea care este izvorul apei pururea vie și al harului, așa cum nici de luminările soarelui nu s-ar putea face părtaș cineva decât de la discul soarelui?”

SFÂNTUL TEOFAN AL NICEEI